

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 2 luni 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru duzirea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Ioan Brătianu și D. Sturdza.

(*) Schimbarea situației politice în România a devenit obiectul unei vii discuțiuni în întreaga presă europeană. Această discuțiune oferă pentru noi un deosebit interes, fiindcă ea se învîrte mai mult sau mai puțin în giurul chestiunii române. O nouă dovadă despre importanța ei, despre rolul ce ocupă în politica europeană, și despre asorâtatea politice maghiare. Între aceste numeroase voci de presă trebuie să dăm o deosebită atențiune organului, pe care ne-am obicinuit a-l considera ca inspirat de oficiul ministerului nostru de externe.

Nici-odată oficioasele nu vor mărturisii o greșeală politică a inspiratorilor lor, ci totdeauna prin citoturi și argumentări silite vor căuta să o acopere. De aceste considerațiuni e condus și articolul din „Fremdenblatt” despre schimbarea guvernului în regatul român. El culminează în concludia, că dl Sturdza își va câștiga earași simpatia și încrederea, de care partidul său s'a bucurat mai înainte în Austro-Ungaria, dacă va urma politica externă a lui Ioan Brătianu. Dacă ministerul nostru de externe împărtășește într'adevăr aceste vederi, mărturisite de organul său de presă, atunci dl Sturdza și partidul liberal național are de pe acum toate simpatiile și încrederea politice austro-ungare. Căci examinând chiar în ordinea de idei a oficiosului atitudine a dlui Sturdza și a partidului de conducere d-sale, nu rezultă nici cea mai mică deosebire între politica dlui Brătianu și a lui Sturdza.

Prin ce adevărl dl Sturdza și-ar fi micșorat simpatiile și încrederea în Austro-Ungaria?

„Fremdenblatt” remarcăază în această direcție trei lucruri și anume: Lupta parlamentară, ce dl Sturdza a purtat cu asprime și fără considerare contra ministerului repășit, atacul vehement contra politice prietenești a cabinetului Catargiu—Carp față cu monarhia austro-ungară și față cu tripla alianță, și îndeosebi discursul dlui Sturdza, ținut la Senat, unde s'a ocupat cu raporturile interne ale Transilvaniei.

Luând în considerațiune unul câte unul din aceste motive, pe cari „Fremdenblatt” își spriginește părerea sa, putem trece ușor peste primul motiv. Au-

stro-Ungaria nu poate să-și peardă simpatia și încrederea într'un partid politic din România din cauză că acesta, fiind în opoziție, își împlinește datorința sa și combate guvernul. Nici modul combaterii mai mult sau mai puțin aspru, cu mai multă sau cu mai puțină considerație, nu poate sta în nici un raport cu creșterea sau decreșterea simpatiilor lui în monarhia noastră.

Mai grav ar fi al doilea motiv — dacă ar fi adevărat. Și noi urmărim cu toată atențiunea luptele parlamentare din regatul învecinat, și ori câtă silință ne-am da să aflăm momente, unde, dela moartea lui Ioan Brătianu încoace, partidul liberal-național sau conducătorul său actual ar fi luat o atitudine contrară monarhiei noastre și a triplei alianțe, nu le putem găsi. Din contră vedem că politica externă inaugurată de guvernul lui Ioan Brătianu, în care după chiar mărturisirile oficiosului vienez, dl Sturdza a jucat un rol important, a fost până astăzi susținută tot cu mai multă hotărîre și a devenit tot mai populară tocmai prin propaganda partidului libera-național și a fruntașilor sei. Dacă dl Sturdza și soții sei a acaat politica prietenească a cabinetului Catargiu față cu monarhia noastră, a făcut-o pe motivul că ea nu putea fi sinceră pe cât timp se desconsidera momentul național, de care ori-ce guvern român trebuia să se inspire. Dl Sturdza a apărut principiul că nu e permis statului român a dobândi și înțepine raporturi de amicie cu un alt stat pe prețul decadenței naționale a neamului și a decadenței economice a țerii. Se poate presupune, că dacă Ioan Brătianu, acest prototip al patriotismului, ar fi fost în viață, ar fi luat în asemeni impregiurări, o altă atitudine, deosebită de cea a dlui Sturdza? Dar' nici chiar conducerea politice noastre externe nu poate afla în apărarea acestor principii o contrarietate față cu monarhia noastră. Căci slăbirea simțământului național și patriotic în România trebuie să tragă după sine slăbire statului român.

Și nu este, și nu trebuie să fie un interes capital al monarhiei noastre, ca regatul român, a cărui amicie o prețuim, să fie puternic și resistent? Nu înseamnă slăbirea lui totodată și o slăbire a puterilor noastre de apărare spre răsărit, de unde ne amenință primejdia? Când dl Sturdza a susținut, că tripla alianță a fost creată pentru a menține și a asigura pacea europeană și nici decât pentru a da în mâna Maghiarilor o armă cu care

să înădușe poporul român, s'a deosebit d-sa oare de vederile lui Ioan Brătianu? A atacat domnia-sa politica triplei alianțe?

Sîntem siguri, că nici contele Goluchowsky nu poate sta la îndoială nici un singur moment despre adevărul acestei enunțiațiuni.

Dar' dl Sturdza s'a ocupat în discursul său dela Senat și cu raporturile interne a Transilvaniei, și această supărare o marchează „Fremdenblatt”, deși o pune la sfîrșit, cu un „îndeosebi”. Da, va fi supărăciune acest lucru, dar' cine poartă vina? A venit domnul Sturdza să se ocupe din chiar senin cu „raporturile interne” din Transilvania? Ar fi ridicol, dacă noi am stăruî să vedim și cu această ocaziune cum politica maghiară nechibzuită, într'adevăr aspră, lipsită de ori-ce considerație și vehemență, a împins statul român să se ocupe de „raporturile interne” ale Transilvaniei. În ministerul nostru de externe s'a resimțit destul de des această politică nechibzuită, aspră, lipsită de ori-ce considerație și vehemență, încât să avem nevoie a-i arăta vîrgile și vinețelele de pe spatulele noastre. Dar' n'avem nici nevoie a dovedi că de des Ioan Brătianu a avut ocazia a se plînge în ministerul nostru de externe contra politice maghiare, căci noi o știm aceasta din graiul contelui Kalnoky, fostul titular al afacerilor străine.

Cuvintele: „Cădelementul românesc va peri în Transilvania, el va peri și în România”, sînt pronunțate de marele Ioan Brătianu în auzul lumii, și alcătuiesc un principiu politic al activității sale și a partidului pe care l-a condus. Nu vedem dar' nici în acest punct vre-o deosebire între trecut și prezent, între Ioan Brătianu și Dimitrie Sturdza, și dacă contele Goluchowsky vede în toate acestea situația mai nefavorabilă ca în trecut, să binevoască a-și opri privirile la Budapesta, unde va găsi cuibul răului. Dacă va ști să distrugă acel cuib, dacă va ști să înduplece pe Maghiari ca să părăsească politica lor agresivă și să o schimbe cu o politică de pace și înțeleaptă, va găsi în părțile răsăritene ale monarhiei cel mai patriotic și liniștit popor, ear' dincolo de hotare, în regatul român, va pute stringe mîna unor sinceri și devotați amici pentru zile bune, dar' mai ales pentru zile negre.

Alegerea de primar în Viena, după cum se telegrafează, este fixată pe ziua de 29 Octombrie. Se asigură, că Dr. Lueger va întruni totalitatea voturilor neovreilor. Se crede deasemenea, că alegerea va fi întărită de M. Sa Monarchul, cu toate intrigile ce deservă liberalilor Jidani au pus la cale de atîta timp.

Francezii contra Ungurilor. Ziarul parisian „L'Estafette” dela 21 Octombrie se ocupă în primul său cu incidentul dela Zagreb. Laudă naționalismul Croaților, ear' căt despre demonstrațiunile antimaghiare, le atribuie purtării și politice rele ale Ungurilor față și de Croați, ca și de celelalte naționalități.

Întemprările din Zagreb.

— Ședința dietei maghiare. —

Dieta maghiară a decis, cu o majoritate de 39 voturi, să nu discute afacerea steagului maghiar ars în Agram.

Ședința, în care s'a discutat această afacere, a fost un vifor nedomolit dela început până la capăt.

Kossuth, vorbind înaintea ordinei de zi, a recunoscut că „această parte a tinerimii croate reprezintă opinia publică a Croației. Cu adîncă părere de rău zic aceasta, dar' sînt convins, că spun un adevăr, pe care-l știm noi, îl știe guvernul și l-au știut și tinerii Croați”.

Boala aceasta, care a răsbit în evenimintele dela Agram, este rezultatul direcției, pe care guvernele maghiare o urmăresc dela 1868; ofensarea steagului arată la ce grad au ajuns visurile croate sub sistemul acesta.

Cu toate acestea Regele a laudat în textul autografelor Sale, patriotismul poporului croat.

Kossuth întreabă: de ce Binfy nu a fluințat școalele, ca ele să fie conforme situației, de ce nu a cerut imediat satisfacții etc.?

Prezidentul vrea să pună la ordinea zilei compunerea ordinei de zi pentru ședința următoare și să o propună.

Ugron: Când steagul Ungariei este atacat și un atac obraznic se face asupra onoarei ei, aicinu poate fi discutată altceva mai de urgență, decât modalitățile satisfacțiunii.

Națiunea nu poate suferi, ca în mîinile oamenilor neștiutori și incapabili, să ajungă puterea ei; când națiunea vede pericolul, la însuși afacerile în mîna. Aici guvernul a fost slab, fără ener-

gie, incapabil, laș; națiunea trebuie să se grupeze lângă steagul ei, neapărat de oameni fără sentiment de demnitatea națiunii și a lor proprie.

Urmează o scenă teribilă, în care Ugron impută guvernului o retragere lașă.

Ugron: Steagul ofensat este satisfăcut, cîndeleste înălțat la locul, în care a fost înălțat și autoritățile și armata apar în conduct festiv saluându-l.

Cere ca dieta să discute a doua zi chestia satisfacției.

Bánffy concede, că la Agram s'au petrecut lucruri scandaloase și că ele trebuiesc lămurite, dar' nu la stabilirea ordinei de zi. El va răspunde la interpelarea lui Apponyi.

Ministrul Iosipovich zice, că scandalul l-au făcut băieții de școală(!), fără a putea fi împedecat; cred că-i un interes comun să tratăm chestia cu liniște. De aceea regretă, că aici s'au spus vorbe, care jignesc țările vecine. Chestia trebuie tratată cu sîngerece și din punctul de vedere al buneiprietenii.

După alte scene furtunoase se decide, că a doua zi să nu se pună la ordinea zilei discuția demonstrațiilor din Agram.

*

Interpelațiunea lui Apponyi este motivată așa: Nici o națiune nu poate fi liniștită până nu sînt exhaustate toate urmările unui astfel de cas. Tinerimea universitară nu este un factor, pe care să nu-l prețuești cum se cuvine; ea-și ia sentimentele din sentimentele națiunii. Pedepsa ce o va da judecătorul nu-i suficientă; ea nu stînge toate urmările; tinerii nici nu se tem de ea, ei se anunță de bunăvoie ca participanți la demonstrația și cei din Viena și felicită: Trebuie dată o satisfacție, care să-i vorbească poporului la inimă; trebuie dată o satisfacție, care să învețe și pe Croații răi și pe cei buni, că steagul maghiar are drepturi în Croația, nu-i tolerat și de a fi tolerat. Guvernul nu trebuia să-și dea consimțământul la enunțiațiuni, din cari nu rezultă, că Regele osîndește în cel mai hotărît chip cele întemprate.

Apponyi întreabă pe ministru ce pași a făcut, ca satisfacția să se de? Ce parte are la autograful M. Sale? Dacă nu a avut, de ce a întreprins aceasta? și de a avut, cum motivează tonul prea puțin aspru al autografului?

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Românca.

De

Carmen Sylva.

Cea mai curioasă ființă, încontestabil este — femeia! A spus-o un bărbat, viața căruia a fost organizată după precepte biblice și copii căruia au fost cu toții virtuși, frumoși și cuminți.

Ce-ar fi putut spune însă despre femeia română? — Eu susțin că dintre toate femeile popoarelor din Europa, cea mai interesantă este — Românca.

Nu trebuie însă să uităm amestecul raselor din care își are originea.

Dacii, Romanii, Goții, Chelții, Slavii și Grecii s'au succedat adese, și câte-odată au locuit chiar și în același timp pămîntul României de azi, lăsând în urma lor impresiile caracteristice rasei lor. De aceea putem vedea alături cu severa matronă română cu ochi ageri de vultur, pe femeia slavă, atât de îndurătoare, plină de lingusire, naivă și de o neînfrîntă credință; — acolo e elina repătată ca o vergură sfîntă și modestă până a naivitate, alături cu răboinică și cutezătoare fîică a orientului cald; ear' lângă urmașele helotelor indiene, cari helote au rămas și în Europa, și care frumoase sînt ca aște statue ori urte ca strigoacele, dar' interesante întotdeauna, o vezi pe femeia cu suflet visător, în cari e săpată adînc carac-

terul superstițioasei fiice a Chelților, cu suflet de poet și inimă covîrșită de iubire...

Frumseța Româncei a fost aplaudată mult; despre virtutea, energia, curajul ei nobil și dovotamentul sacru, cine a știut însă să vorbească ceva?... Istoria țerii, care a născut aceste femei rare, mult timp a fost necunoscută în Europa....

Între doamna boierului și femeia sîrmanului muncitor în ogorul strămoșescului pămînt, există cea mai intimă relațiune. Țerancele au intrare liberă ori-și-cînd la damele cele mai distinse, din cele mai înalte posii sociale. Acestea le string la piept și povestesc cu ele cu dragoste de soră și le dau flori domnești din grădina curții, cu cari ele se împodobesc Dumineca la joc cînd se înșiră vesele la horă....

Țerancele române *) numai foarte rar se hotărăsc să se facă servitoare; aceasta o lasă unguoacelor și Țigancilor. Independența lor și-o păzesc ca pe o sfințenie, chiar și în cea mai insuportabilă miserie. Biruite de frigul iernii grele, se hotărăsc să ceară dela doamna boierului din sat lemne de foc, ori scînduri pentru sicriul copilului mort, dar' totdeauna imbie și câțiva bănișori pentru ele, să dovedească cel puțin voiața de a răsplăti.

Multe așa povesti, dacă aș ști să le înșir pe toate, câte le-am văzut numai pe timpul răboiului independenței.

Un sîrman băiat, care luptase vitejește și pe care eu l-am îngrijit în spital timp de

*) Augusta scriitoare vorbește aici de femeile române din — România, Trad.

patru săptămîni, murise în brațele mamei sale tocmai cînd eșisem eu din cort. Femeia plîngea cu sgîmot și lacrimile curgeau sîroale pe îndurata sa față. O damă îi atinse înțet umerii și o făcuse atentă:

— Nu plînge, dragă, căci vine regina și noi vrem să tîinuim înaintea ei moartea băiatului încă cîteva ore.

Și sîrmana femeie și-a pus stavilă durerii și înecându-și plînsul a tăcut resignată.

Am văzut apoi Românce, cari s'au dus în urma bărbaților ori ficiilor lor la șanțurile Plevnei, în cea mai deasă ploaie de plumb, între vijăitul gloanțelor ucizătoare, numai să le poată duce lor poame, albituri și ceva dulceață. Umblau din cort în cort, dela spital la spital cînd auziau că bărbatul lor e rănit și se opriau la căpătîiu înmărmurite de durere, dar' fără să cuteze să sează.

Aș vrea să pot descrie frumos cum novelității și poeziei pot să o facă, acele dragălașe caractere de femei, pe cari eu le-am observat la Românce. Dar' și atunci numai din perspectivă de pasere aș putea să o prezent femeia română și despre istoriile atît de frumoase și interesante, în cari femeia are rol așa de sublim, numai un colț al vîlului des aș pute rădica. Tomuri voluminoase ar trebui să scriu ca să dau numai schițe și palide conture ale virtuții pline de basme și frumoaselor datini ale țerancelor române; și să caracterizez cît de cît țeranca, acea ființă plină de devotament și nobilă răbdare, care în căldura verii obosește în munca câmpului și iarna îngrijește cu osteneală de rînduile casei: țese, coase, toarce; brodează cele mai

frumoase lucruri, pregătește acele frumoase albituri de o rară finețe, care lucrate în bătaoare la ochi colorii așa de frumos scilpesc în câte o Duminecă senină, la jocul din sat...

Țeranca română, deși peste tot veselă, are multe dureri și neajunsuri grele, munca obositoare la care începe de curînd, în curînd o despoaie de tinerete și frumsețe și veselia sufletului său. Dar' seriozitatea ei impune, este maiestică și te pătrunde. Pătrunzătoare e mai ales mila inimii simțitoare a femeilor române, cu care vreau să dea celor mai săraci decât ele mîna de ajutor. Dacă o familie are prea mulți copii, cărora nu le poate da îmbrăcăminte și hrană, femeile din sat, cari n'au copii îi împart între ele pe cei cari sînt de prisos; copiii astfel adoptați se chiamă: *copiii de suflet*.

Că țeara există în ciuda tuturor invasiunilor, e meritul femeii. Ea a fost ângerul ocrotitor al limbii, religiei și tradițiunilor.

Multe legende și balade aflî în colecțiunea scumpului și neuitatului Alexandru, povestitoare despre eroismul și devotamentul femeii române.

Nu trebuie să ne mirăm însă, dacă vedem femeile române dansînd polonaisa sau povestind palavre după moda damelor franceze. Cultura străină a avut asupra lor influență.

Femeia română și azi e consoarta jalusă și pasionată și mama devotată. Cu acestea sînt împreunate și alte nu mai puțin excelente calități ale ei. Este îngrijitoare gin-

gașe a bolnavilor; pe țerani îi îngrijește... ca și un medic.

Femeii române nu-i pasă de sacrificii, ea le aduce cu plăcere. La anul 1877 medicii străini au admirat-o. Renunță la toate numai să poată da o bună creștere copiilor sei. Naivă și vicleană, ușuratică și foarte atentă; este cea mai bună amică a soțului ei, dar' totodată și dușmană nelimpăcată, dacă au iritat-o. Alexandri a spus, că soarele cu ademenitoare sa splendoare se furizează sub mătasoasele pleoape ale femeii române, și-și lasă învîpăiatul foc în ochisorii ei frumoși...

Sprîncenele-i arcate, dese și amenințătoare își stau în cale oprindu-te, cînd prea te apropii, ear' buzele și dantura de o scilpitoare albeață te ademinesc meren... Vorba e dulce și înflorită ca limbajul poetic al orientului, ear' mila și filantropia ei nu este premeditată; asupra ei numai inima e stăpînată...

— Mamă, dragă mamă, măicuța mea!

Așa exclamau sîrmanii răniți în lungile nopți de chin și durere. Și la patul lor într'adevăr au și venit mamele chemate cu atîta iubire.

N'a absentat nici una măcar. Sîrmanele femei, și-au părăsit căminele calde, liniștea și odihna de acasă și s'au retras într-o scundă celulă din apropierea saelor de cură, unde suspinau din greu și jalnic răniții în războiu.

Dame tinere, frumoase și din societate aleasă, duceau în brațe pe Țerții căzuți, în focul luptei ori morți de cele mai contagioase

Discuțiunea aceasta, în care s'a dovedit că Ungurii nu voesc să fie față de Croația o națiune-soră, ci mai mult decât națiunea croată, va lăsa de sigur o rea impresie în Croația, unde în loc de o domolire, va avea loc o creștere a curentului național-independențist.

Cronica politică.

(*Principele Boris*). Din Sofia se scrie, că principesa Maria Luisa, cedând în fine multelor stăruințe, s'a învoit ca fiul, sau principele Boris să fie trecut la religia ortodoxă. Se zice că trecerea principelui la religia nouă se va face chiar Duminecă. Domnitorul Bulgariei se vede că vrea cu ori-ce preț să se mențină încă la domnie. Vorba e însă, că Rusia nu se mulțumește numai cu atât, ci după-cum scrie „Svoboda” — cere ca în-suși domnitorul să abdică, și să se supună unei noue alegeri. Ear' până atunci în ministerul de război se se institue un general rus. Ar îngrijii apoi acesta și rublele ca principele să nu mai fie ales.

(*Principele Bulgariei la Roma*). Cu data de 21 l. c. din Roma se trimite următoarea telegramă: „Atașatul Bulgariei Stanioff dela diplomația veneză cu câteva zile mai înainte a umblat în Roma. Călătoria aceasta cea mai aproape de Vatican o aduc în combinație și legătură cu trecerea principelui Boris la ortodoxie. Principele Ferdinand a voit a se scuza înaintea Papei, că trecerea fiului său la ortodoxie, este pretinsă de împregiurări. Principele a fost silit a face pasul acesta, căci în curând Sobrania va fi convocată și nu poate amina trecerea, decât cu periclitarea Tronului. Stoilov va fi constrins a se declara înaintea Sobraniei cu toată sinceritatea.

(*Chestia armeană*) continuă a preocupa cercurile din Constantinopol. Sultanul își dă toate silințele pentru-că să împace lucrurile. Pe baza raportului ce i-s'a făcut din partea judeului de instrucție, o grațiat pe 80 acușai. Mai sunt arestați 300 Armeni, între cari deosemena se crede, că Sultanul va mai grația o parte mare. În spitale sunt 118 Armeni, dintre cari 80 foarte grav răniți.

(*Noul guvern austriac*) este întinpinat din partea partiditor cu destulă simpatie. Numai partidul stâng, numit al Germanilor, se ține în rezervă. Mai mulțumiți sunt Polonii. Clericalilor li-a plăcut din discursul contelui Baden, rostit la 21 c. în parlament, acel pasagi, în care accentuează grija ce va avea-o pentru educația religioasă. Cât despre Cehii-tineri, faptul că noul prim-ministru a zis că „trebuie să se rezolve și chestia boemă”, ei îl consideră ca un pas înainte în politică. Până aci primii-ministri nu recunoșteau că există chestia cehă!

Antisemiților le pare bine, că noul prim-ministru nu s'a rostit contra lor cu asprime, după-cum mulți se așteptau. Nou de altfel nu-i nimic în discursul lui Baden. Promite tuturor partiditor că va fi cu dreptate față de fiecare.

boale. Nu slăbian din puteri, nu se dau în lături și nu hesitau nici un moment.

Copila română de abia de șesșezzece ani, cu ochii negrii melancolici do visător, cu părul des și mătăsoș, cu judecată curată și senină, este adese-ori prea de timpuriu matură.

În vîrstă de cinci ani joacă deja pe mama de familie, ear' când ajunge etatea de 8 ani e fată în pîr.

Legea nouă oprește să se mărite de doisprezece ani, ca mai înainte, dar' în schimb își află răsplată în studii serioase: face bacalaureatul, urmează la facultate și ia licența ori doctorat în diferite științe.

Cu patruzeci ani mai înainte lumea era mirată, dacă în vre-un salon nu găsea frumseți perfecte.

Vieța atunci era așa de simplă. Astăzi e mai îngreunată.

Fetele de zece ani astăzi se împărtășesc în grijile părinților și știu bine, că alăturarea de trandafiri cresc ghimpi sgariciosi...

Jertfele multe și neîntrerupta muncă, deși sînt prețioase comori sufletești, sînt prea de tot spre stricăciune a dezvoltării truștii, pentru-că aceasta ar trebui să progreseze întocmai ca la flori, în liniște și pace și ferită de griji.

Este însă imposibil să pui stavilă jertfelor mai ales în țeri, cari au lucrat ca România cu puteri aproape supraomenești pen-

Lupta în comitate.

În cele următoare publicăm lista membrilor aleși ai comitatului municipal din comitatul Sibiului, al căror mandat cu finea anului 1895 aspiră și anume:

Din cercul electoral I, al Sibiului: J. F. Zeibig, neguțator; Arz A. de Straussenburg, sen; adv.; A. Albrich, concipist; M. Breszler, cismar; L. Frits; V. Hochmeister, fost primar; C. Henrich, măcelar; C. Connerth, curelar.

Din cercul II, al Sibiului: F. Feiri, curelar; A. Gottschling, profesor; G. Fabritius, fabricant; C. Klein, preot; F. Scherer, fabricant; I. Müller, funar; V. C. Kraft, librar.

Din cercul III, al Sibiului: C. Eichler, postovar; I. Melzer; L. Reissenberger, profesor; M. Schuster, profesor; V. Seraphin, păpușar; V. Fabritius, fabricant; A. Wagner sen, strugar; toți din Sibiul.

Din cercul electoral I, Sebeșul-săseș: I. Wolff, director școlar în Sebeș; D. Schoppelt, arăndar în Sebeș; F. Bóori Bönches, silvicultor în Sibiul; C. Bock, profesor în Sibiul.

Din cercul II, Sebeșul-săseș: M. Voilean, asesor cons; Dr. R. Roșca, dir. sem; I. Piso, senator.

Din cercul de alegere Sebeș: N. Frates, protosinel, Sibiul; A. Păcurariu, preot în Lancrâm; Dr. G. Krasser, fisc, Sebeșul-săseș.

Din cercul elect. Mercuria: D. Krasser, preot; C. Kabdebo, comere; S. Schmidt, notar; V. Langhammer, inginer; S. Scheiber, propr.; I. Măcelariu, propr.

Din cercul Seliștei: Nic. Ivan, redactor, Sibiul; Dr. I. Rațiu, avocat, Sibiul; Eugen Brote, propr., Sibiul; Dr. N. Maier, protopr., Seliște; Sept. Albini, redactor, Sibiul.

Din cercul electoral Cristian: L. Fabritius, protopr., Sibiul; M. Bleier, primar, Turnișor; L. Köber, notar, Turnișor; M. Hoprich, proprietar, Cristian.

Din cercul Cisnădiei: H. Wittstock, preot; M. Petri, notar; T. Binder, nr. 202 proprietar; M. Gündisch, nr. 93, proprietar; toți din Cisnădie.

Din cercul Slimnic: L. Simonis, proprietar, Șura-mare; M. Weidenfelder, propr., Slimnic; M. Bell, preot, Șura-mare; M. Thal, proprietar, Slimnic; S. Fuss, nr. 208, proprietar, Șura-mare.

Din cercul Gușteriței: Dr. Theil, preot, Nou; Dr. I. Roth, preot, Daia; A. Lienerth, proprietar, Gușterița; A. Lösch, notar, Roșia; I. Müller, notar, Nou.

Din cercul Brad: I. Kleinrath, preot, Tălmăciu; F. Ongyert, notar, Brad; C. Schreiber, silvicultor, Sibiul; M. Fleischer, notar, Șelimbăr; I. Capesius, preot, Brad.

Din cercul Nocrichiului: S. Dörr, deputat dietal, Nocrichiul; M. Schuster, proprietar, Marpod; C. Arz, proprietar, Chirper; I. Andrae sen., proprietar, Nocrichiul; A. Gîrmeș, nr. 46, proprietar, Hosman; M. Henning, proprietar, Vurpăr.

În legătură cu aceasta dl vicecomite al comitatului Sibiul, aduce la cunoștință următoarele:

Comitetul municipal al comitatului Sibiul a decis în ședința din 7 Oct. a. c. sub Nr. 350 pe baza alineii a 2-a a §-lui 34 al art. de l XXI. din anul 1886, că locurile a-elor membri aleși ai comitatului municipal, cari au

Fără de veste cazii în astfel de împregiurări în pericole neprevăzute adese-ori desastroase.

Virtueții v'a răpit cu sine și pe voi scumpe femei române, pe cari eu v'am studiat cu înțușirea inimii mele; la care eu contez cu încredere și despre cari cred cu firmite, că patria nu veți lăsa-o să se peară vre-o dată, îi veți dăru ei în luptă și în gândire, mame, femei și fiice vrednice de numele Român...

Mame Române!

Voi, cari atâtea amar ați dus; de atâtea plânsete și tîngiri ați avut parte atunci, când demonul morții sbura asupra voastră răpindu-vă ce aveaiți mai scump și pe cari mai mult i-ați iubit și pentru cari ați suferit și muncit atât de mult, numai, ca din fii voștri bărbați să creșteți, pe cari i-ați lăsat cu draga inimă să meargă în focul luptei când a țerii fericire a dorit; — mame române, cari atâtea jertfe ați adus, viitorul e în mâinile voastre.

Creați din nou pământul, al cărui viitor încă nu e sigur, care însă își va avea de sigur rostul său în concertul civilizației europene.

Mame române!

Voi, cari cu atâtea sfîntenie ați păzit comoarele cele mai vechi și scumpe ale poporului vostru, veți ave parte cât de curînd de realizarea visurilor dorite: a voastră e aurora viitorului frumos, după care atâtea secolii au luptat și au suferit crâncen.

(Din „Revue des Revues”).

eșit din comitet și al căror mandat expiră cu finea anului 1895 se se întregesc prin alegere, care se va efectua în 4 Noemvrie 1895 st. n.

Aceasta se aduce la cunoștință publică cu următorul adaus:

1. Spre orientare s'a pus lista viriliștilor rectificată pe anul 1896, lista membrilor aleși precum și lista membrilor, al căror mandat expiră cu finea anului 1895 în localitățile de oficiu ale celor 2 orașe și ale comunelor respective spre vedere publică.

2. Alegerea se va efectua în modul următor:

a) În cercul electoral I-iu al orașului Sibiul sînt a se alege 8 membri. — Presidentul de alegere: Wilhelm de Hochmeister, primar i. p., substituit: Francisc Zimmerman. Locul de alegere: sala din Gesellschaftshaus;

b) În cercul electoral al II-lea al orașului Sibiul sînt a se alege 7 membri. — Presidentul de alegere: Iuliu Sigerus, senator, substituit: Gustav Theis. Locul de alegere: sala de ședințe a magistratului;

c) În cercul electoral al III-lea al orașului Sibiul sînt de a se alege 7 membri. — Presidentul de alegere: Albert Deutsch, senator orașenesc; substituit: Carol Herzberg, contabil orașenesc. Locul de alegere: localitatea reuniunii de industrie;

d) În cercul electoral I-iu al orașului Sas-Sebeș sînt de a se alege 4 membri. — Presidentul de alegere: Otto Conrad, primar, substituit: Ioan Dregan, notar public. Localul de alegere: sala de ședințe a magistratului;

e) În cercul electoral al II-lea al orașului Sebeș sînt de a se alege 3 membri. — Presidentul de alegere: Ioan Piso, senator, substituit: Dr. Krasser, fiscal. Locul de alegere: sala cea mare din hotelul orașenesc;

f) În cercul electoral al Sebeșului sînt de a se alege 3 membri. — Presidentul de alegere: Andrei Heitz preotul, substituit: Ioan Onescu, notar. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Sebeș;

g) În cercul electoral al Mercurii sînt de a se alege 6 membri. — Presidentul de alegere: Mihail Valentin, preot, substituit: Ioan Drocu, protopresbiter. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Merurea;

h) În cercul electoral al Seliștei sînt de a se alege 5 membri. Presidentul de alegere: Hențiu Nicolae, notar, substituit: Ioan Comșa, comerciant. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Seliște;

i) În cercul electoral al Cristianului sînt de a se alege 4 membri. Presidentul de alegere: Ludovic Klein, avocat, substituit: Arnold Friedsmann, avocat. Locul de alegere: localitatea oficiului-comunal din Cristian;

j) În cercul electoral al Cisnădiei sînt de a se alege 4 membri. — Presidentul de alegere: Gustav Binder, apotecar, substituit: Henric Wittstock, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Cisnădie;

k) În cercul electoral al Slimnicului sînt de a se alege 5 membri. Presidentul de alegere: Mihail Bell, preot, substituit: Adolf Lutsch, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Slimnic;

m) În cercul electoral al Gușteriței sînt de a se alege 5 membri. — Presidentul de alegere: Stefan Kast, preot, substituit: Frederic Stenzel, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Gușterița;

n) În cercul electoral al Bradului sînt de a se alege 5 membri. — Presidentul de alegere: Henric Bergleiter, preot, substituit: Petru Florian, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Bradu;

o) În cercul electoral al Nocrichiului sînt de a se alege 6 membri. — Presidentul de alegere: Iosif Schulerus, preot, substituit: Carol Brandsch, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Nocrichiul.

3. Dreptul de alegere activ și pasiv îl au toți aceia, cari sînt induși în lista alegătorilor de deputat dietal pe 1895.

4. Alegătorii sînt pe baza §-ului 38: XXI. din 1886 îndreptățiți a-și designa la începutul alegerii 4 bărbați de încredere lângă president.

5. În sensul §-lui 39: XXI. din 1886 alegerea se va începe în ziua mai sus numită la 9 ore dimineața și se va fini tot în aceea zi la 4 ore d. a.

6. Spre orientare se mai aduce la cunoștință că se țin:

a) de cercul electoral al Sebeșului comunele: Deal, Cacovița, Capâlna, Călnic, Lancrâm, Laz, Loman, Pianul-superior, Petri-fău, Răhău, Rechita, Sebeș, Șugag, Săsciori, Pianul-inferior, Strugari, Jina, Rece;

b) de cercul electoral al Mercurii comunele: Dobârca, Cărpiniș, Apoldul-inferior, Apoldul-superior, Amnaș, Poiana. Rod, Ludoș, Gărbova, Merceurea, Topăcea;

c) de cercul electoral al Seliștei comunele: Aciliu, Găleș, Gurariului, Cacova, Mag, Orlat, Poplaca, Rășinari, Săcel, Seliște, Sibiul, Tilișca, Vale;

d) de cercul electoral al Cristianului comunele: Cristian, Șura-mică, Rusciori, Turnișor;

f) de cercul electoral al Slimnicului comunele: Șura-mare, Hamba, Slimnicul și Ruși;

g) de cercul electoral al Gușteriței comunele: Bungard, Cașoț, Gușterița, Mohuu, Noul-săseș, Roșia, Daia;

h) de cercul electoral al Bradului comunele: Sebeșul-inferior, Sebeșul-superior, Boița, Sadu, Avrig, Bradu, Cisnădioara, Porcești, Racovița, Șelimbăr, Tălmăciu, Tălmăcel și Veșteni;

i) de cercul electoral al Nocrichiului comunele: Alțina, Bendorf, Vurpăr, Ilimbac, Glimboaca, Fofeldea, Hosman, Chirpăr, Cornățel, Nocrichiul, Mardod, Nucet, Săsași, Săcădate, Tichindeal.

Sibiul, în 18 Octomvrie 1895.

Vicecomite comitatului Sibiul: Gustav Reissenberger.

Societatea pentru crearea unui fond de teatru român.

Programa

Pentru zilele adunării generale care se va ține în anul acesta în Brașov.

Vineri în 13 (25) Oct. a. c.

Seara la 8 ore: Seara de cunoștință la hotelul „Central nr. 1.”

Sămbătă, în 14 (26) Oct.

La 10 ore a. m.: Ședința I. a societății în sala festivă a gim. român.

Seara la 7 ore: „Serata musicală” a „Reuniunii române de cântări” din Brașov, „Reprezentățiune teatrală” de diletanți și petrecere cu dans; toate în sala hotelului nr. 1. Duminecă, în 15 (27) Oct.

La 11 ore a. m.: Ședința II. a societății în sala festivă a gim. român.

La 2 ore p. m.: Prânz comun în sala hotelului nr. 1.

Subscrișul comitet arangiator își ia voea a face apel la întreg publicul român, de a participa în număr cât se poate de mare, atât la ședințele acestei societăți, cât și la toate întrunirile festive, ce se vor arangia cu ocaziunea adunării generale spriginind astfel societatea întru realizarea scopurilor sale culturale românești.

Biletele pentru serata de Sămbătă se afla de vînzare (Sămbătă) la librăria N. I. Ciurcu și seara la cassă.

Înscrierile pentru prânzul comun se fac la dl profesor G. Chelariu, până Vineri seara.

Prețul unei cuverte la prânzul comun fl. 2.

Brașov, în 10/22 Oct. 1895.

Pentru comitetul arangiator:

Virgil Onițiu,

presid.

George Chelar.

Dr. Iosif Blaga.

Din congregațiunea comitatului Hunedoarei,

(ținută în Deva la 24 Octomvrie n. 1895).

Onorată Redacțiune!

Primul obiect de interes general a fost introdus într'un program întregitor („pottargy-sorozat”), sub numărul 65. Acest obiect a lipsit din programul tipărit, trimis cu convocarea congregațiunii la fiecare membru din oficiu. Amîndouă sînt numai ungurește redactate.

Despre acest program întregitor membrii nu au mai fost încunoștințați și numai în ziua congregațiunii am putut zări pe mese câte un exemplar, care și pe mine m'a surprins.

La rubrica III. a programului tipărit obvin „obiectele interne” („kebli ügyek”). Unu, doi — trei! obiectul necunoscut înaintea dela punctul 65 la punctul 18. Din o cauză „epocală a țerii întregi” (?) se faci obiect „intern” al comitatului, alăturarea cu pensionarea protopretorului Barcsay, și alte obiecte, într'adevăr interne. Bine. Eată-l: „Propunere asupra acoperirii speselor milleniului și stabilirea mărimit drumului comitatens de incuviințat prin o hotărîre premergetoare”.

Comisiunea permanentă propuse 1% arunc comitatens.

Prezenți: 6 Români din circa 130, față cu vre-o 25—30 membri maghiari, mai virtos funcționari și profesori.

Sosind după 10 ore în ruptul capului dela o afacere oficioasă aflai aruncul deja votat. „Mi-s'a spus însă, că a fost combătut de domni Francisc Hosszu și Dr. Aurel Muntean.

Împărțindu-mi-se motivele principale ale celui din urmă, reproduc câteva din ele mai însemnate.

Dl Muntean a dezvoltat, cu provocare la istorie, că milleniul nu poate fi decât o sărbătoare națională maghiară. Ca atare Ungurii numindu-se „națiune cavalească”, nu pot pretinde banii unui comitat românesc,

gală și „cavalească”, ca și ungurii — ca stăpâni statului — se-și pet și naționalitățile se le plătescă osp.

Vicecomitele Holl, Arthur susține, tot cu provocare la istorie, că publicul existent, că milleniul este o sărbătoare de stat, a Ungariei întregi, și nu numai a Maghiarilor: aruncul e deci just și toate popoarele, ca concetățeni ai unei patrii, trebuie să-l supoarte deopotrivă.

O mică observare am. La toate ocaziunile câte 2—3 Români au pledat în cauze mai însemnate pentru noi. Aceste pledări au fost apoi cam vre-o zece ani binșor întocmite acasă și publicate pe larg în „Gazetă”, sub numele „Cassiu”. În coloanele „Tribunei” a fost la 1892 apoi dat de gol Cassiu, că se cam laudă pe sine și mistifică lucrurile din comitat, publicându-i-se numele: Francisc Hossu Longhin. De atunci, înghințind pilula fără observare, Cassiu a amuțit. A reapărut însă tot pe scena reclamei personale „corespondentul” — „Gazetei”, care și din incidentul acestei congregațiuni, unde a pledat și d-sa, publică o corespondență apărută în 3 nri consecutive: 221, 222 și 223 unde astfel își tîmănează: „Primul vorbitor și contrapropunător dîn partea membrilor români a fost membrul Francisc Hossu Longhin, care într-o vorbire acomodată, cu argumente tari arătând, că nedreptate și inconvenientă se face poporului din acest comitat prin noua jertfă, ce i-se cere, fiindcă sarcinile publice, în proporțiune cu averea poporului, sînt atât de grele, încât bieții contribuabili nu mai sînt în stare a suporta și această nouă sarcină” șcl. Așa e, adevărat.

O fi vorbind — așa, bine. „Bieții contribuabili!” Dar' anul trecut tot d-sa de ce a votat ajutorul comitatens concesionarilor de drumuri ferate, între cari și doi deputați dietali cam scăpătați, suma imensă de peste 1/2 milion fl.

De ce nu a cruțat poporul și atunci? De ce a tăcut atunci, când niște bărbați grei opoziționali ca baronul B. conte X, fostul deputat H, și mulți Unguri bărbați frunțași independenți au combătut mărimea ajutorului și de ce nu a apelat contra hotărîrii, ca dl H. Imre?

Nu știa d-sa, că darea concesiunilor și ajutorul întreprinderii drumurilor ferate e un fel de căpătueală „patriotică” și o rimă a celor cu darurile? Își mai fac oamenii și trebușoarele. Nu știa dl Hossu cine se folosul drumurilor ferate?

„Revista Orăștiei” îngrozită țipa atunci, înregistrând suma oribilă de bani, și exclama: „Ține-te Române”, „Plătește biet popor”!

„Corespondentul” și atunci laudă pe dl Francisc Hossu.

Reproducîndu-și vorbirea sa de 35 șire și a colegului său, Dr. Muntean (15 șire) într'adevăr prea acomodată și cu „argumente tari”, dar' fără frase goale, tot dl Francisc Hossu Longhin își face și efectul vorbirii sale (?) și zice: „Adevărurile piscătoare roșite de membrii Români, Maghiarii le înghiau cu eroism propriu și par'că răsufiau mai ușor când fișpanul anunță, că majoritatea a primit propunerea comisii permanente”.

Vom vedea cine și cum va continua lupta cu afacerea milleniului? Dar' până în sfîrșit, cinstit și fără reclama proprie, precum ar cere sfînta datorință dela fiecare Român să o facă!

Ar fi ridicoli și vrednici de compătîmire, no Români, ci șarlătani politici, cari ar rămâne la atîta!

Vom vedea — faptele în curînd.

Fi-va lauda de sine pe jumătate barem cât faptele ulterioare: contra aruncului și a milleniului în genere.

Al doilea obiect important a fost punctul 60 din programul tipărit. Cel mai important poate de când există lupta în congregațiuni, între stăpînitorii noștri și popoarele patriei. El sună în traducere: „Recercarea congregațiunii comitatului Cenadului către comitatul nostru, ca și acesta să înainteze către înaltul guvern și Dieta țerii o adresă de același cuprins, în care se spriginim introducerea învățămîntului poporal de stat”, în locul celui confesional și privat de azi, se înțelege.

Cele 3800 școale confesionale românești și cam peste 5000 școale sîrbești, slovacști, rutenești și germane ar trebui, în fugă mare, înghite și prefăcute toate în școale de stat, de dragul: ideii de stat național maghiar, care e în pericol, dacă confesiunile vor mai răsufia după introducerea legilor religioare, lăsându-le unicul teren de activitate, cam spinos și acela.

(Va urma).

HAUTES NOUVEAUTÉS

pentru sezonul de toamnă și de iarnă 1895/96.

Nouveauté Cheviot mélé	120 cm. lat, per metru 65, 80 cr.
Haute Nouveauté coloré	lână curată, 95 cm. lat, per metru fl. 1.05
Englisch Cheviot de Englitera	" " " " " " 1.15
Irland Cheviot de Irlanda	" " " " " " 1.35
Cheviot uni, în toate colorile.	" " " " " " 1.20
Cheviot uni	lână curată, 120 cm. lat, per metru fl. 1.55, 1.75, 1.95
Cheviot Diagonal anglais	lână curată, 120 cm. lat, per metru fl. 1.70
Cheviot Crêpe anglais	" " " " " " 1.85
Kammgarn cordonné	" " " " " " 2.20
Crêpe Tricolette	" " " " " " 2.10
Cheviot anglais dessiné	" " " " " " 2.40
Haute Nouveauté Persienne dessiné	" " " " " " 2.45
Velourette pointu en soie	" " " " " " 3.10
Nouveauté Persienne	" " " " " " 2.40
Nouveauté Astrachan	" " " " " " 2.80
Haute Nouveauté Persienne	" " " " " " 3.50
Haute Nouveauté Kaukas	" " " " " " 3.10

Mohair Crêpon în toate colorile	" " " " " " 115 " " " " " " 3.—
Nouveauté rayé en soie	" " " " " " 120 " " " " " " 2.10
Hauté Nouveauté carré noppé	" " " " " " 120 " " " " " " 2.20
Englisch Cheviot dessiné	" " " " " " 120 " " " " " " 1.45
Crêpe Cheviot	" " " " " " 120 " " " " " " 1.40
Doppeltbreite Modestoffe	per metru 22, 32, 34, 48, 50, 58, 60, 65 cr. etc. etc.
Himalaya	120 cm. lat, per metru fl. 1.—
Drap des Dames	120 " " " " " " —.82
Barchente și Flanelleottons în cele mai frumoase și mai nouă execuțiuni à 24, 28, 32, 35, 40, 45, 48, 52, 55, 60 cr. etc. etc.	
Stofe de mătășă în desene fermecătoare și în calități bune à 65, 85, 94, 96 cr. fl. 1.15 în cantitate enormă.	
Nouveauté rayé Taffetas	lână curată, per metru fl. 1.30
Pepita Nouveauté	" " " " " " 1.20
Crêpe-Seide frumos desine în exquisit	" " " " " " 1.80
Nouveauté Taffet rayé	" " " " " " 2.30
Admirabile stofe de mătășă curată din sezonul din urmă per metru fl. 2.50, 2.60, 3.20	

➡ Pentru provincie mostră și catalog ilustrat gratis și franco. ➡

👉 Casa de mărfuri 👉

D. LESSNER Viena

VI., Mariahilferstrasse Nr. 81—83, Eszterhazygasse Nr. 30, 32, 34.

[2701] 4—12

Souterrain, Parterre, Mezzanin, etagiu 1.

Prăvălie nouă română!

Orăștie, Piața-mare Nr. 2.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că cu începutul lunii Noemvrie st. v. deschid pe Piața Orăștiei o

BĂCĂNIE

sub propria mea firmă protocolată IOANI. VULCU.

Mijloace materiale suficiente, cunoștințe teoretice și practice câștigate în decurs de mai mulți ani precum și relațiunile mele numai cu case principale de comerț, m-au pus în stare a oferi onoratului public cele mai bune mărfuri de băcănie proaspete, sub prețuri foarte moderate.

Asigurând stimatul public binevoitor în totdeauna de serviciul cel mai solid și prompt, semnez cu deosebită stimă

IOANI. VULCU.

[2825] 3—10

Nr. 1344/1895.

[2894] 3—3

Publicațiune.

Duminecă în 27 Octomvrie a. e. la 11 ore a. m. se dă în cancelaria comunală din Gurariului pe calea licitațiunii publice pentru exploatare un dărab de pădure din apropierea comunei de circa 20 jugere lemne bune de fag dimpreună cu circa 400 de stângini m. deja tăiați gata din anul trecut în pădure, cari lemne se pot aduce în magazinul destinat pe scopul deja făcut, care trebuie numai reparat din partea anteprenorului.

Prețul strigării este 3 fl. p. ntru stânginul m. adus în magazin pe speșele anteprenorului. Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria comunală în orele oficioase.

Gurariului, 18 Octomvrie 1895.

Primăria comunală.

Ioan Ivan,
notar.

Petru Hanzu,
primar.

Dnii conducători de matricole

se avisează prin acestea, că

dulapuri pentru acte și publicațiuni
se fabrică în tâmplăria cu
vapor a lui

[2946] 1—3

WILHELM CONNERTH,

Sibiu, strada Gușteriții Nr. 53.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentală

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.
Se trimite sub plie pentru 60 cruceri în marce postale.

[416] 41—50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Restaurantul dela „Gesellschaftshaus“.

Recomand p. t. publicului restaurantul meu arangiat în salele dela „Gesellschaftshaus“ cu cel mai modern și perfect comfort, cu bucătărie bună în abonament lunar în sau afară de casă, cu cele mai bune vinuri și bere bună și gustoasă din prima bererie societate pe acții în Steinbruch. Cu deosebire recomand p. t. domnilor ofițeri și voluntari bucătăria mea în abonament pentru amezai și cină.

Rugându-mă pentru sprigin binevoitor

semnez cu distinsă stimă

Ferdinand Ranzinger,

[2798] 6—6

restaurator.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[963] 40

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliile etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1891 fl. 905,194.22	în a. 1870—1891 fl. 697,207.44
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
Suma fl. 1,045,365.05	Suma fl. 867,777.60

1,913.142 fl. 62 cr.

Conform bilanțului pentru 1894 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
920.257 fl. 36 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Căușăiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vândare la Institutul
Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andreiu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

➡ Prețul 1 fl. 30 cr. ➡